

[Úvodní Stránka](#) > ... > [Soudní Řízení](#) > [Nařízení o Digitalizaci – Oznámení Členských Států](#) > [Germany](#)

Nařízení o digitalizaci – oznámení členských států

Obsah zajišťuje

Německo

Německo

Tato stránka obsahuje informace o oznámeních učiněných členskými státy podle nařízení (EU) 2023/2844.

1. Vnitrostátní informační portály pro komunikaci se soudy nebo jinými orgány

Podle zákona o zavedení elektronických spisů v justičním systému a další podpoře elektronické právní komunikace (*Gesetz zur Einführung der elektronischen Akte in der Justiz und zur weiteren Förderung des elektronischen Rechtsverkehrs*) (Spolková sbírka zákonů (BGBl.) 2017 I s. 2208), který vstoupil v platnost dne 1. ledna 2018, se od soudů a státních zastupitelství v zásadě vyžaduje, aby od 1. ledna 2026 vedly soudní spisy a spisy týkající se případů výlučně v elektronické formě.

Od 1. ledna 2018 je také účastníkům řízení dovoleno předkládat občanskoprávním soudům elektronické dokumenty namísto fyzických písemností, s využitím zabezpečených způsobů předávání (§ 130a odst. 4 občanského soudního řádu (*Zivilprozessordnung*, ZPO); totéž platí obdobně pro ostatní soudy prostřednictvím odkazů na toto ustanovení v dalších právní předpisech.

Někteří účastníci řízení jsou rovněž povinni udržovat zabezpečené způsoby předávání, aby bylo umožněno doručování elektronických písemností soudem (§ 173 občanského soudního řádu) (zejména jde o advokáty, notáře, daňové poradce, soudní exekutory, orgány veřejné správy atd.) Od 1. ledna 2022 jsou advokáti, orgány veřejné správy a právnické osoby veřejného práva povinni předkládat dokumenty občanskoprávním soudům elektronicky (§ 130d občanského soudního řádu); totéž platí obdobně pro ostatní soudy prostřednictvím odkazů na toto ustanovení v dalších právní předpisech. Justiční orgány k tomuto účelu využívají technickou infrastrukturu elektronické soudní a správní schránky (*Elektronisches Gerichts- und Verwaltungspostfach*, „EGVP (egvp.justiz.de)).

Tento systém zaručuje důvěrnost, pravost, celistvost a právní účinnost elektronicky předávaných dokumentů. V rámci soudního systému schránku EGVP využívají advokáti, soudy a další součásti justice k efektivní výměně dokumentů. Ve správním prostředí schránku EGVP využívají orgány veřejné správy k bezpečné komunikaci mezi sebou a s občany. Pro elektronickou právní komunikaci uživatelé potřebují zvláštní software. Přístup je často založen na identifikaci a autentizaci pomocí elektronických podpisových karet nebo jiných metod autentizace, včetně elektronické identifikace pro cizince. To zajišťuje, že prostřednictvím tohoto systému mohou posílat a přijímat dokumenty pouze autorizované osoby.

Schránka EGVP, jako vnitrostátní informační portál, je moderním a bezpečným řešením pro digitální komunikaci v justičních a správních věcech. Jelikož schránka EGVP zaručuje právně závazné, účinné a sledovatelné předávání dokumentů, je základním nástrojem pro různé zúčastněné strany v německém justičním systému a správě.

Následující informační portály byly zřízeny jako zabezpečené přenosové kanály pro komunikaci se soudy:

- Zvláštní elektronická schránka pro advokáty (*besonderes elektronisches Anwaltspostfach, beA* ([bea-](#)

brak.de)). Tato schránka je k dispozici všem fyzickým osobám a společnostem vykonávajícím profesní praxi, které jsou zapsány ve Spolkové advokátní komoře (*Bundesrechtsanwaltskammer*, BRAK) (§ 31a a § 31b spolkového nařízení o povolání advokáta (*Bundesrechtsanwaltsordnung*, BRAO)).

- Zvláštní elektronická schránka pro notáře (*besonderes elektronisches Notarpostfach*, beN (bnotk.de)). Tato schránka je k dispozici fyzickým osobám zapsaným jako notáři v německé Spolkové notářské komoře (*Bundesnotarkammer*, BNotK). Schránka může být rovněž zřízena zastupujícím notářům, notářským koncipientům, Spolkové notářské komoře, notářským komorám a dalším organizacím notářů (§ 78n spolkového řádu notářů (*Bundesnotarordnung*, BNotO)).
- Zvláštní elektronická schránka pro daňové poradce (*besonderes elektronisches Steuerberaterpostfach*, beSt (steuerberaterplattform-bstbk.de)). Tato schránka je k dispozici daňovým poradcům a daňovým zástupcům, kteří byli jmenováni podle § 32 odst. 2 druhé věty zákona o daňovém poradenství (*Steuerberatungsgesetz*, StBerG). Je rovněž otevřena komorám daňových poradců a společnostem vykonávajícím profesní praxi, jmenovaným podle § 32 odst. 3 zákona o daňovém poradenství (§ 86d a § 86e zákona o daňovém poradenství).
- Zvláštní elektronická schránka pro orgány veřejné správy (*besonderes elektronisches Behördenpostfach*, beBPo). Tato schránka je k dispozici pouze orgánům veřejné správy a právníkům osobám veřejného práva.
- Zvláštní elektronická schránka pro občany a organizace (*besonderes elektronisches Bürger- und Organisationenpostfach*, eBO). Existuje řada schránek eBO dostupných za poplatek; přehled poskytovatelů lze nalézt na internetových stránkách egvp.justiz.de. Uživatelé jsou identifikováni prostřednictvím elektronické identifikace, kvalifikovaných elektronických pečeti, notářsky ověřeným prohlášením o jménu a adrese nebo, v případě osob, které byly veřejně jmenovány či složily přísahu a poskytují tlumočnické a překladatelské služby, a soudních exekutorů, potvrzením o jmenování vydaným orgánem veřejné správy, který je uveden v § 11 odst. 2, 3 a 4 vyhlášky o elektronické právní komunikaci (*Elektronischer-Rechtsverkehr-Verordnung*, ERVV).
- Schránka a služba doručování uživatelského účtu podle zákona o online přístupu (*Onlinezugangsgesetz*, OZG) (mein-justizpostfach.bund.de), který je bezplatně k dispozici všem občanům prostřednictvím identifikace „BundID“ („FederalID“, id.bund.de).
- Schránka a služba doručování účtu De-Mail, pokud je odesílatel při posílání zprávy bezpečně přihlášen ve smyslu § 4 odst. 1 druhé věty zákona o službě De-Mail (*De-Mail-Gesetz*) a jeho bezpečné přihlášení je potvrzeno v souladu s § 5 odst. 5 zákona o službě De-Mail (<https://www.bmi.bund.de/DE/themen/moderne-verwaltung/e-government/de-mail/de-mail-node.html>).

S výjimkou služby De-Mail s potvrzeným odesílatelem jsou všechny zabezpečené způsoby předávání založeny na infrastruktuře EGVP.

Podrobné informace o zabezpečených způsobech předávání prostřednictvím zvláštní elektronické schránky pro orgány veřejné správy a pro občany a organizace a schránky a služby doručování uživatelského účtu podle zákona o online přístupu, jakož i o obecných technických podmínkách pro elektronickou právní komunikaci, lze nalézt ve vyhlášce o elektronické právní komunikaci.

2. Vnitrostátní právo týkající se videokonferencí v občanských a obchodních věcech

Podle § 128a odst. 1 občanského soudního řádu může soud na žádost nebo z vlastního podnětu povolit stranám řízení, jejich pověřeným zástupcům a právním poradcům, aby během ústního jednání zůstali na jiném místě a prováděli procesní úkony odtamtud; probíhá tedy souběžný audiovizuální přenos jednání do tohoto místa a do soudní síně. Soud může rovněž nařídít jednání prostřednictvím videohovoru proti přání stran. Povolení jednání prostřednictvím videohovoru není neformálním opatřením, které se přijímá v rámci vedení průběhu řízení, ale je předmětem rozhodnutí na základě odborného posouzení soudu. Toto rozhodnutí lze kdykoli změnit. Pokud soud nemá nezbytné technické vybavení, žádosti mohou být v mnoha případech zamítnuty. Zamítnutí žádosti o jednání prostřednictvím videohovoru musí být odůvodněno.

Dále podle § 128a odst. 2 občanského soudního řádu platí, že soud může povolit zůstat během výslechu na jiném místě svědkovi, znalci nebo straně řízení pouze na žádost.

Pro jednání prostřednictvím videohovoru platí totožná procesní pravidla jako pro jednání probíhající za osobní účasti. Všechna procesní práva lze vykonávat stejným způsobem. Konáním jednání prostřednictvím videohovoru

není dotčeno právo být zastoupen advokátem. Většina videokonferenčních systémů používaných v justici má oddělené místnosti, které umožňují soukromou konzultaci mezi advokátem a klientem.

Soud musí zajistit, aby do soudní síně a k jednání měla přístup veřejnost; jednání tedy musí být přenášeno do soudní síně takovým způsobem, který veřejnosti umožní sledovat řízení. Předsedající soudce musí být přítomen v soudní síni. Ostatní pracovníci soudu se mohou účastnit pomocí videokonferenční technologie, jsou-li k tomu důležité důvody.

Míra jistoty, s níž musí být určena totožnost stran účastnících se jednání pomocí videokonferenční technologie, je stejná jako u pravidel pro jednání probíhající osobně. Nejsou stanoveny formální postupy zjištění totožnosti stran a jejich advokátů či jiných účastníků řízení, například svědků. Je tedy na uvážení soudu, jaké požadavky na určení totožnosti se v jednotlivých případech použijí. Jelikož předvolání k jednání, obsahující přístupové údaje, jsou zasílána pouze účastníkům, jichž se týkají, často není třeba dalšího prokazování totožnosti. Strany se dále často účastní spolu se svými advokáty, kteří jsou běžně soudu známi. Ve vzácných případech, kdy existují pochyby o totožnosti účastníka řízení, mohou být rozptýleny například tak, že je daná osoba požádána, aby předložila doklad totožnosti.

Zkoumání důkazů, které je součástí formálního procesu dokazování (*Strengbeweisverfahren*), není v rámci videohovoru možné.

Nahrávání jednání upraveno není. Proto se nepoužívá žádný program pro převádění řeči na text. Nicméně podle § 159 občanského soudního řádu musí být o jednání a o veškerých provedených důkazech učiněn záznam. Obsah záznamu může být předběžně zvukově zaznamenáván (§ 160a občanského soudního řádu). Stranám řízení a třetím stranám je zakázáno jednání nahrávat.

V případě soudního řízení v rodinných záležitostech se ustanovení o jednáních prostřednictvím videohovoru nacházejí v § 30 až § 32 zákona o řízení v rodinných a nesporných věcech (*Gesetz über das Verfahren in Familiensachen und in den Angelegenheiten der freiwilligen Gerichtsbarkeit*, FamFG).

Videokonference jsou rovněž možné v insolvenčním řízení a případech restrukturalizace, například při schůzi věřitelů, na níž se zjišťují a potvrzují pohledávky, a při schůzi, na které se projednává restrukturalizační plán a hlasuje o něm. Dovoluje to § 4 insolvenčního řádu (*Insolvenzordnung*, InsO) a § 38 zákona o stabilizačním a restrukturalizačním rámci pro podniky (*Unternehmensstabilisierungs- und -restrukturierungsgesetzes*, StaRUG), které odkazují na příslušná ustanovení občanského soudního řádu.

Všechny německé soudy a ostatní justiční orgány mají přístup k videokonferenční infrastruktuře, ačkoli rozsah této infrastruktury se mezi regiony a obory justice liší. Spolková vláda odpovídá za vybavení hardwarem a softwarem pouze u spolkových soudů. U všech ostatních soudů, tj. převážné většiny německých soudů, jde o zodpovědnost spolkových zemí. Rozsah poskytovaných informací se soud od soudu značně liší, obecně však zahrnuje informace, které lze očekávat. Množství informací, které účastníci řízení potřebují, se v posledních letech obecně snížilo, jelikož se videokonference používají čím dál častěji.

Kvůli systému regionální odpovědnosti za soudní správu se v německém justičním systému využívá rozsáhlá škála různých videokonferenčních platforem, od lokálních řešení v místě instalace platformy, která nabízí Jitsi, Big Blue Button, Skype for Business, Pexip a Nextcloud Talk, až ke cloudovým službám, jako jsou Cisco Webex a Microsoft Teams. Přestože všechny používané videokonferenční systémy se snaží nabízet širokou podporu pro klienty s osobními počítači i mobilními telefony, občas se vyskytnou problémy s kompatibilitou.

Tlumočení je při jednáních prostřednictvím videohovorů stále problematické. Většina videokonferenčních služeb využívaných v německém justičním systému nenabízí druhý zvukový kanál, který je nutný k připojení online simultánního tlumočnicka. V převážné většině případů se proto účastníci, kteří požadují tlumočnicka, nemohou účastnit jednání vzdáleně.

3. Vnitrostátní právo týkající se videokonferencí v trestních věcech

1. Pravidla pro využití videokonferenční technologie podle trestního řádu (*Strafprozessordnung*, StPO)

Německé trestní právo procesní stanoví, ve kterých procesních situacích a za jakých podmínek se může konat výslech nebo jednání prostřednictvím videokonference (ve vhodných případech přeshraniční), aby se usnadnila

domácí trestní řízení vedená německými veřejnými orgány.

Mimo hlavní líčení je běžně možné vést výslech pomocí videokonferenční technologie (§ 58b trestního řádu pro výslech svědků a § 136 odst. 5 a § 163a odst. 4 druhá věta, obojí ve spojení s § 58b trestního řádu, pro výslech obviněných). Použití videokonferenční technologie pro výslech je omezeno na výjimečné situace pouze v případech výslechu svědka soudcem (§ 168e trestního řádu).

Znění výše uvedených ustanovení:

- § 58b trestního řádu Výslech pomocí audiovizuálního přenosu:

Výslech svědka mimo hlavní líčení může být proveden tak, že svědek se nachází na jiném místě než osoba provádějící výslech a výslech je souběžně přenášán audiovizuálními prostředky na místo, kde se nachází svědek, a do výslechové místnosti.

- § 168e trestního řádu Oddělený výslech svědků:

Existuje-li bezprostřední riziko vážné újmy pro duševní zdraví svědka v případě, že by byl vyslýchán v přítomnosti osob, které jsou oprávněny být přítomny, a nejde-li tomuto riziku zabránit jiným způsobem, měl by soudce svědka vyslechnout odděleně od osob, které mají právo být přítomny. Výslech je souběžně přenášán audiovizuálními prostředky k osobám, které mají právo být přítomny. Právo účastnit se, pokud jde o osoby, které mají právo být přítomny, jinak zůstává nedotčeno. § 58a a 241a se použijí přiměřeně. Rozhodnutí uvedené v první větě nelze napadnout.

Pokud jde o ústní přezkum vzetí do vazby, ústní jednání lze vést pomocí videokonferenční technologie, pokud se obviněný vzdal práva účastnit se osobně nebo v případě, že velká vzdálenost, nemoc obviněného nebo jiné nepřekonatelné překážky brání tomu, aby byl obviněný předveden k jednání. Ustanovení § 118a odst. 2 trestního řádu zní:

- § 118a odst. 2 trestního řádu Ústní přezkum vzetí do vazby:

Obviněný musí být předveden k jednání, ledaže se vzdal práva být přítomen nebo pokud velká vzdálenost, nemoc obviněného nebo jiné nepřekonatelné překážky brání tomu, aby byl k jednání předveden. Soud může za podmínek uvedených v první větě nařídit, aby se ústní jednání konalo tak, že se obviněný bude nacházet jinde než u soudu a jednání bude souběžně přenášeno audiovizuálními prostředky na místo, kde se obviněný nachází, a do soudní síně. Jestliže obviněný není předveden k ústnímu jednání a nepostupuje se způsobem uvedeným v druhé větě, práva obviněného musí na jednání zaručit obhájce.

V hlavním líčení není dovoleno, aby se obviněný účastnil prostřednictvím audiovizuálního spojení. Zákonem o další digitalizaci justice (Gesetz zur weiteren Digitalisierung der Justiz) Německo zamýšlí umožnit na žádost účast prostřednictvím videokonferenční technologie při hlavním líčení v řízení o odvolání ohledně právních otázek (Revision) v trestních věcech. Tato možnost však bude omezena na hlavní líčení ve věcech těchto odvolání, během něž se budou projednávat pouze právní otázky a osobní dojmy tedy nebudou důležité.

Současná právní úprava však již umožňuje výslech svědků pomocí videokonferenční technologie během hlavního líčení, pokud by jinak existovalo bezprostřední riziko vážné újmy pro duševní zdraví svědka, jestliže nemoc, nemohoucnost nebo jiné nepřekonatelné překážky brání tomu, aby se svědek dostavil k hlavnímu líčení po relativně nebo nejistě dlouhou dobu anebo pokud nelze rozumně očekávat, že se svědek dostaví k hlavnímu líčení kvůli velké vzdálenosti, přičemž se zohlední důležitost jeho svědeckví. Toto plyne z § 247a trestního řádu:

- § 247a Příkaz k výslechu svědka pomocí audiovizuálních prostředků

1) Existuje-li bezprostřední riziko vážné újmy pro duševní zdraví svědka, jenž má být vyslýchán v přítomnosti osob, které se účastní hlavního líčení, může soud přikázat, aby svědek během výslechu zůstal na jiném místě; tento příkaz je přípustný také za podmínek uvedených v § 251 odst. 2 do té míry, nakolik je to nezbytné ke zjištění pravdy. Toto rozhodnutí není možné napadnout. V soudní místnosti bude poskytnut souběžný audiovizuální přenos této výpovědi. Svědecká výpověď by měla být nahrávána, pokud existuje obava, že nebude možné dosáhnout výpovědi svědka v budoucí části hlavního líčení a záznam je nezbytný ke zjištění pravdy. § 58a odst. 2 se použije přiměřeně.

2) Soud může přikázat, aby byl výslech znalce proveden tak, že znalec se bude nacházet jinde než u soudu a

výslech bude souběžně přenášén audiovizuálními prostředky na místo, kde se znalec nachází, a do soudní síně. Toto neplatí v případech podle § 246a. Rozhodnutí uvedené v první větě nelze napadnout.

Ve vykonávacím řízení je možné vyslechnout odsouzeného a znalce pomocí videokonferenční technologie:

- § 463e Ústní jednání pomocí audiovizuálního přenosu:

1) *Pokud je odsouzený ústně vyslechnut před jednáním, na němž soud vydává rozhodnutí podle ustanovení této části, může soud určit, aby během ústního jednání odsouzený zůstal jinde než u soudu a aby jednání bylo souběžně přenášeno audiovizuálními prostředky na místo, kde se odsouzený nachází, a do soudní síně. Soud by měl nařídit audiovizuální přenos pouze za podmínky, že odsouzený se při tomto ústním jednání nachází v kanceláři svého obhájce nebo advokáta. První věta se nepoužije, pokud odsouzený byl odsouzen k trestu odnětí svobody na doživotí nebo byl umístěn v psychiatrické klinice anebo bylo nařízeno jeho vzetí do vazby.*

2) *Pokud je znalec jmenovaný soudem vyslechnut před jednáním, na němž soud vydává rozhodnutí podle ustanovení této části, odstavec 1 první a třetí věta se použijí přiměřeně.*

2. Pravidla použití videokonferenční technologie k usnadnění zahraničních řízení v rámci justiční spolupráce v trestních věcech

Konkrétní pravidla pro přeshraniční použití videokonferenční technologie v trestních věcech jsou v současnosti v německém právním řádu upraveny pouze v souvislosti s výsledky. Jde na jedné straně o ustanovení prováděcí směrnice 2014/41/EU o evropském vyšetřovacím příkazu v trestních věcech, v § 91a až 91j zákona o mezinárodní právní pomoci v trestních věcech (*Gesetz über die internationale Rechtshilfe in Strafsachen*, IRG), a na straně druhé o § 61c, pokud jde o vzájemnou spolupráci v případech, kdy neexistuje smluvní úprava. Pokud se nepoužijí tato zvláštní pravidla, může právní základ pro přeshraniční využití videokonferenční technologie představovat v zásadě obecné oprávnění poskytnout pomoc, upravené v § 59 odst. 3 zákona o mezinárodní právní pomoci v trestních věcech. Podle tohoto ustanovení mohou být výslech nebo jednání provedeny audiovizuálním přenosem do té míry, nakolik to je možné podle německého procesního práva (viz bod 1).

Co se týká výsledku svědků a znalců audiovizuálními prostředky, § 61c zákona o mezinárodní právní pomoci v trestních věcech obsahuje zvláštní ustanovení uvádějící, že pokud se nebudou řídit předvoláním k tomuto jednání, nebude jim uložena úhrada nákladů ani jiné správní opatření. Předvolání tedy nesmí obsahovat žádnou hrozbu donucovacích opatření v případě, že se osoba nedostaví. § 61c zákona o mezinárodní právní pomoci v trestních věcech se nevztahuje na obviněného. Obviněný může proti hrozbě donucovacích opatření uplatnit prostředek právní ochrany, tj. v případě předvolání státním zástupcem požádat o rozhodnutí soudu a u předvolání soudem podat stížnost. Podle plánované reformy zákona o mezinárodní právní pomoci v trestních věcech má být toto zvláštní ustanovení, které je ve prospěch svědků a znalců, odstraněno.

Článek 24 odst. 1 směrnice o evropském vyšetřovacím příkazu v trestních věcech (2014/41/EU) umožňuje svědkům a znalcům (první věta), jakož i podezřelým či obviněným (druhá věta), být pomocí videokonference vyslechnuti orgány členského státu, kde se nacházejí, pro účely vyšetřování v rámci trestního řízení v jiném členském státě.

Podle čl. 24 odst. 2 směrnice o evropském vyšetřovacím příkazu v trestních věcech však platí, že pokud podezřelý nebo obviněný nesouhlasí, může být výkon takového evropského vyšetřovacího příkazu odmítnut. V Německu ustanovení § 91c odst. 1 zákona o mezinárodní právní pomoci v trestních věcech ukládá podmínku, že má-li být příkaz přípustný, musí s jednáním prostřednictvím videohovoru souhlasit dotčená osoba, bez ohledu na její roli v řízení. To znamená, že toto jednání musí být při nesouhlasu (obviněného a svědků a znalců) vždy odmítnuto. V rámci plánované reformy zákona o mezinárodní právní pomoci v trestních věcech bude tato podmínka omezena pouze na obviněné.

Ustanovení § 91h odst. 3 zákona o mezinárodní právní pomoci v trestních věcech uvádí ohledně vedení jednání toto:

Jednání konaná pomocí audiovizuálních prostředků podle § 61c se provádějí pod vedením příslušného orgánu a na základě práva použitelného v dožadujícím členském státě. Příslušný německý orgán se účastní jednání, zjišťuje totožnost osoby, která má být vyslechnuta, a zajišťuje dodržování základních principů německého právního řádu. Obvinění jsou při zahájení jednání poučeni o svých právech podle práva dožadujícího členského

státu a podle německého procesního práva. Svědkové a znalci jsou poučeni o právu odmítnout podat výpověď nebo informaci, které mají podle práva dožadujícího státu a podle německého procesního práva.

4. Poplatky v řízeních v občanských a obchodních věcech

i) Nařízení o řízení o evropském platebním rozkazu (nařízení (ES) č. 1896/2006)

V rámci řízení o evropském platebním rozkazu musí být poskytnuty informace o nákladech na doručování písemností (článek 28 písm. a) nařízení č. 1896/2006). Správné informace jsou uvedeny na portálu e-Justice (https://e-justice.europa.eu/topics/money-monetary-claims/court-fees-concerning-european-payment-order-procedure/de_en?GERMANY=&member=1).

Přezkum podle § 1092 občanského soudního řádu a článku 20 nařízení (ES) č. 1896/2006:

Z žádosti o přezkum podle § 1092 občanského soudního řádu neplynou žádné samostatné soudní poplatky.

Článek 21 odst. 2 nařízení (ES) č. 1896/2006:

Z žádosti o prohlášení vykonatelnosti zahraničního platebního rozkazu neplynou žádné samostatné soudní poplatky.

ii) Nařízení o evropském řízení o drobných nárocích (nařízení (ES) č. 861/2007)

Poplatky pro evropské řízení o drobných nárocích jsou stanoveny zákonem o soudních nákladech (*Gerichtskostengesetz*, GKG). Výši poplatku určuje sporná částka, která je obvykle totožná s hodnotou uplatněného nároku. Přesné poplatky jsou uvedeny sazebníku (*Kostenverzeichnis*, KV GKG) přiloženému k zákonu o soudních nákladech. Položka 1210 sazebníku zákona o soudních nákladech stanoví pro řízení u okresního soudu (*Amtsgericht*) poplatek se sazbou 3,0. V případě předčasného ukončení řízení se tento poplatek snižuje na sazbu 1,0 (položka 1211 sazebníku zákona o soudních nákladech).

iii) Směrnice o právní pomoci (směrnice 2003/8/ES)

Pokud jde o směrnici o právní pomoci (2003/8/ES), správné podrobné informace jsou uvedeny na portálu e-Justice (https://e-justice.europa.eu/topics/taking-legal-action/legal-aid/de_en, v otázce 12). Tato směrnice se vztahuje také na poradenství před zahájením soudního řízení (čl. 3 odst. 2 písm. a) směrnice).

iv) Nařízení o majetkových poměrech v manželství / nařízení o majetkových důsledcích registrovaného partnerství (nařízení (EU) 2016/1103 a (EU) 2016/1104), nařízení Brusel IIb (nařízení (EU) 2019/1111), nařízení o vyživovací povinnosti (nařízení (ES) č. 4/2009), nařízení o ochranných opatřeních (nařízení (EU) č. 606/2013)

Co se týká řízení podle nařízení 2016/1103 (nařízení o majetkových poměrech v manželství), 2016/1104 (nařízení o majetkových důsledcích registrovaného partnerství), 2019/1111 (nařízení Brusel IIb), č. 4/2009 (nařízení o vyživovací povinnosti), a č. 606/2013 (nařízení o ochranných opatřeních), úkony podléhající poplatkům vyplývají z přílohy 1 zákona o soudních nákladech v rodinných věcech (FamGKG) a částečně ze zákona o soudních a notářských nákladech (GNotKG) (pro notářská řízení a řízení, která se netýkají rodinných záležitostí, např. související s pravostí listiny).

Řízení podle nařízení 2016/1103 a nařízení 2016/1104 (nařízení o majetkových poměrech v manželství / nařízení o majetkových důsledcích registrovaného partnerství) ve spojení se zákonem o mezinárodním řízení ve věcech majetkových poměrů v manželství (IntGüRVG):

Co se týká využití řízení o vydání osvědčení podle § 27 zákona o mezinárodním řízení ve věcech majetkových poměrů v manželství, byl stanoven poplatek ve výši 17 EUR (položka 1711 sazebníku přiloženého k zákonu o soudních nákladech v rodinných věcech (KV FamGKG), položka 23808 sazebníku přiloženého k zákonu o soudních a notářských nákladech (KV GNotKG)). Poplatek za řízení podle § 31 zákona o mezinárodním řízení ve věcech majetkových poměrů v manželství, týkající se pravosti listiny, činí podle položky 15215 sazebníku zákona o soudních a notářských nákladech 60 EUR. Co se týká řízení o žádosti o prohlášení vykonatelnosti notářské listiny podle § 4 odst. 4 zákona o mezinárodním řízení ve věcech majetkových poměrů v manželství, účtuje se poplatek ve výši 264 EUR (položka 23806 sazebníku zákona o soudních a notářských nákladech).

Řízení podle nařízení 2019/1111 (nařízení Brusel IIb) ve spojení se zákonem o mezinárodním řízení ve věcech rodinného práva (IntFamRVG):

Poplatky za řízení podle nařízení 2019/1111 ve spojení se zákonem o mezinárodním řízení ve věcech rodinného práva se nacházejí v položkách 1710 a násl. sazebníku zákona o soudních nákladech v rodinných věcech. Navíc k těmto poplatkům mohou rovněž vzniknout náklady na doručení podle položky 2002 sazebníku zákona o soudních nákladech v rodinných věcech.

Řízení podle nařízení č. 4/2009 (nařízení o vyživovací povinnosti) ve spojení se zákonem o zahraničním výživném (AUG):

Co se týká řízení o žádosti o vydání osvědčení podle § 71 odst. 1 zákona o zahraničním výživném, účtuje se poplatek ve výši 17 EUR podle položky 1711 sazebníku zákona o soudních nákladech v rodinných věcech a položky 23808 sazebníku zákona o soudních a notářských nákladech. Pokud jde o řízení související se žádostí o určení rozsahu vykonatelnosti v souladu s § 34 odst. 1 zákona o zahraničním výživném, je účtován poplatek ve výši 66 EUR podle položky 1713 sazebníku zákona o soudních nákladech v rodinných věcech. Co se týká řízení o žádosti o prohlášení vykonatelnosti notářské listiny v souladu s § 35 odst. 3 zákona o zahraničním výživném, je účtován poplatek ve výši 264 EUR (položka 23806 sazebníku zákona o soudních a notářských nákladech).

Řízení podle nařízení 606/2013 (nařízení o ochranných opatřeních) ve spojení se zákonem o evropských ochranných opatřeních (EUGewSchVG):

Poplatky za řízení podle nařízení 606/2013 ve spojení se zákonem o evropských ochranných opatřeních jsou stanoveny v položkách 1320 a násl. sazebníku zákona o soudních nákladech v rodinných věcech. Pokud jde o toto řízení obecně, je účtován poplatek se sazbou 2,0, která může být snížena na 0,5 v souladu s položkou 1321 sazebníku zákona o soudních nákladech v rodinných věcech v případě, že je celé řízení ukončeno. Hodnota řízení, která je potřebná pro výpočet poplatku, se určuje podle § 49 zákona o soudních nákladech v rodinných věcech.

Co se týká řízení o žádosti o vydání osvědčení podle § 14 zákona o evropských ochranných opatřeních, je stanoven poplatek ve výši 17 EUR (položka 1711 sazebníku zákona o soudních nákladech v rodinných věcech).

v) Nařízení o evropském příkazu k obstavení účtů (nařízení (EU) č. 655/2014)

Soudní poplatky:

Poplatky, které mohou účtovat soudy podílející se na zpracování nebo výkonu příkazu k obstavení podle nařízení (EU) č. 655/2014, stanoví zákon o soudních nákladech a zákon o soudních nákladech v rodinných věcech. Výše uvedené právní předpisy jsou zdarma přístupné k nahlédnutí na internetových stránkách

http://www.gesetze-im-internet.de/bundesrecht/gkg_2004/gesamt.pdf a

<http://www.gesetze-im-internet.de/bundesrecht/famgkg/gesamt.pdf>.

V řízení podle čl. 5 písm. a) nařízení (EU) č. 655/2014:

Výše poplatku se vždy určí podle sporné částky a příslušné sazby výpočtem stanoveným v § 34 zákona o soudních nákladech / § 28 zákona o soudních nákladech v rodinných věcech.

a) V řízení pro získání evropského příkazu k obstavení podle čl. 5 písm. a) nařízení (EU) č. 655/2014 se zpravidla použije sazba 1,5 v souladu s položkou 1410 sazebníku zákona o soudních nákladech. V některých případech, kdy je soud při vyřizování příkazů méně vytížen, se použije snížená sazba poplatku 1,0 (položka 1411 sazebníku zákona o soudních nákladech). Je-li příkaz vydán v souladu s § 91a nebo § 269 odst. 3 třetí větou občanského soudního řádu, zpravidla se použije vyšší sazba 3,0 (položka 1412 sazebníku zákona o soudních nákladech).

Poplatek za řízení zahrnuje také návrhy dlužníka na opravné prostředky ve smyslu článku 33 nařízení (EU) č. 655/2014, jejichž cílem je zrušení nebo pozměnění evropského příkazu k obstavení. Co se týká doručení do vlastních rukou, doporučeným dopisem s doručenkou nebo doručení úředníkem soudu, účtuje se paušální poplatek ve výši 3,50 EUR pro každé doručení, je-li v téže fázi řízení doručováno více než 10 písemností, nebo v případě doručování na podnět věřitele (položka 9002 sazebníku příloženého k zákonu o nákladech soudních exekutorů (KV GvKostG)).

V odvolacím řízení se použije sazba 1,5 (položka 1430 sazebníku zákona o soudních nákladech). Je-li celé řízení ukončeno zpětvzetím odvolání, sníží se sazba na 1,0 (položka 1431 sazebníku zákona o soudních nákladech).

Hodnotu nároku v každém případě určuje soud podle svého uvážení (§ 53 zákona o soudních nákladech ve spojení s § 3 občanského soudního řádu).

Poplatek se platí, jakmile je u soudu podán návrh na vydání evropského příkazu k obstavení nebo je podáno odvolání (§ 6 zákona o soudních nákladech).

b) Rozhodne-li okresní soud v prvním stupni jako soud pro rodinné záležitosti, obecně se používá sazba 1,5 podle položky 1420 sazebníku zákona o soudních nákladech v rodinných věcech. Je-li celé řízení ukončeno bez pravomocného rozsudku, sníží se sazba na 0,5 (položka 1421 sazebníku zákona o soudních nákladech v rodinných věcech).

Poplatek za řízení zahrnuje také návrhy dlužníka na opravné prostředky ve smyslu článku 33 nařízení (EU) č. 655/2014, jejichž cílem je zrušení nebo pozměnění evropského příkazu k obstavení. Co se týká doručení do vlastních rukou, doporučeným dopisem s doručenkou nebo doručení úředníkem soudu, účtuje se paušální poplatek ve výši 3,50 EUR, je-li v téže fázi řízení doručováno více než 10 písemností, nebo v případě doručování na podnět věřitele (položka 2002 sazebníku zákona o soudních nákladech v rodinných věcech).

V odvolacím řízení se použije sazba 2,0 (položka 1422 sazebníku zákona o soudních nákladech v rodinných věcech). Je-li celé řízení ukončeno zpětvzetím odvolání dříve, než soud obdrží důvody odvolání, sníží se sazba na 0,5 (položka 1423 sazebníku zákona o soudních nákladech v rodinných věcech). V ostatních případech ukončení řízení bez pravomocného rozsudku se použije sazba 1,0 (položka 1424 sazebníku zákona o soudních nákladech v rodinných věcech).

Hodnota nároku se v každém případě určuje na základě spravedlnosti (§ 42 odst. 1 zákona o soudních nákladech v rodinných věcech).

Poplatek se platí, jakmile je vydáno nepodmíněné rozhodnutí o nákladech řízení nebo je řízení ukončeno jiným způsobem (§ 11 zákona o soudních nákladech v rodinných věcech).

c) Pokud v prvním stupni rozhoduje pracovní soud (*Arbeitsgericht*), použije se v tomto řízení obecně sazba poplatku 0,4 (položka 8310 sazebníku zákona o soudních nákladech). Je-li vydán příkaz v souladu s § 91a nebo § 269 odst. 3 třetí větou občanského soudního řádu, zpravidla se použije vyšší sazba 2,0 (položka 8311 sazebníku zákona o soudních nákladech).

Poplatek za řízení zahrnuje také návrhy dlužníka na opravné prostředky ve smyslu článku 33 nařízení (EU) č. 655/2014, jejichž cílem je zrušení nebo pozměnění evropského příkazu k obstavení. Za doručení do vlastních rukou, doporučeným dopisem s doručenkou nebo doručení úředníkem soudu, se účtuje paušální poplatek ve výši 3,50 EUR, je-li v téže fázi řízení doručováno více než 10 písemností, nebo v případě doručování na podnět věřitele (položka 9002 sazebníku zákona o soudních nákladech).

V odvolacím řízení se použije sazba 1,2 (položka 8330 sazebníku zákona o soudních nákladech). Je-li celé řízení ukončeno zpětvzetím odvolání, sníží se sazba na 0,8 (položka 8331 sazebníku zákona o soudních nákladech).

Hodnotu nároku v každém případě určuje soud podle svého uvážení (§ 53 zákona o soudních nákladech ve spojení s § 3 občanského soudního řádu).

Poplatek se platí, jakmile je vydáno nepodmíněné rozhodnutí o nákladech řízení nebo je řízení ukončeno jiným způsobem (§ 9 zákona o soudních nákladech).

V řízení podle čl. 5 písm. b) nařízení (EU) č. 655/2014 a ve všech ostatních řízeních týkajících se návrhů na omezení nebo ukončení výkonu příkazu k obstavení:

V řízení pro získání příkazu k obstavení ve smyslu čl. 5 písm. b) nařízení (EU) č. 655/2014 se účtuje poplatek ve výši 22 EUR (položka 2111 sazebníku zákona o soudních nákladech). Je-li během řízení podána žádost o získání informací o účtu, zvýší se poplatek na 37 EUR (položka 2112 sazebníku zákona o soudních nákladech).

Poplatek za řízení zahrnuje také návrhy dlužníka na opravné prostředky ve smyslu článku 33 nařízení (EU) č.

655/2014, jejichž cílem je zrušení nebo pozměnění evropského příkazu k obstavení.

V případě návrhu na zrušení nebo omezení výkonu se účtuje poplatek 33 EUR (položka 2119 sazebníku zákona o soudních nákladech).

Je-li zamítnuto nebo odmítnuto odvolání, účtuje se poplatek 33 EUR (položka 2121 sazebníku zákona o soudních nákladech). Je-li odvolání zamítnuto nebo odmítnuto jen částečně, může soud na základě spravedlivého uvážení poplatek snížit na polovinu nebo rozhodnout, že jej nebude účtovat.

Poplatek se platí, jakmile je u soudu podán návrh na vydání evropského příkazu k obstavení nebo na zrušení či omezení výkonu příkazu anebo je podáno odvolání (§ 6 zákona o soudních nákladech).

Náklady na doručování písemností:

Poplatky, které mohou účtovat soudní exekutoři podílející se na zpracování nebo výkonu příkazu k obstavení podle nařízení (EU) č. 655/2014, stanoví zákon o nákladech soudních exekutorů (GvKostG). Výše uvedené právní předpisy jsou zdarma přístupné k nahlédnutí na internetových stránkách <http://www.gesetze-im-internet.de/bundesrecht/gvkostg/gesamt.pdf>.

Poplatky za doručení evropského příkazu k obstavení vydaného v Německu hradí banka, jestliže soudní exekutor musí doručit příkaz v Německu. Jestliže soudní exekutor příkaz k obstavení doručuje osobně, účtuje se poplatek ve výši 11 EUR podle položky 100 sazebníku zákona o nákladech soudních exekutorů, jakož i cestovní náklady na základě délky cesty soudního exekutora: 3,25 EUR do 10 km, 6,50 EUR od 10 km do 20 km, 9,75 EUR od 20 km do 30 km, 13 EUR od 30 km do 40 km a 16,25 EUR nad 40 km (položka 711 sazebníku zákona o nákladech soudních exekutorů). Doručí-li soudní exekutor příkaz jinak, účtuje se poplatek ve výši 3,30 EUR (položka 101 sazebníku zákona o nákladech soudních exekutorů). Za doručení do vlastních rukou se účtuje poštovné v plné výši (položka 701 sazebníku zákona o nákladech soudních exekutorů). Na pokrytí všech dalších hotovostních výdajů se účtuje paušální částka ve výši 20 % poplatků účtovaných za každý příkaz, nejméně však 3,00 EUR a nejvýše 10,00 EUR (položka 716 sazebníku zákona o nákladech soudních exekutorů).

Toto platí přiměřeně v případech, kdy soud, který v Německu vydal evropský příkaz k obstavení, příkaz doručuje dlužníkovi prostřednictvím soudního exekutora na podnět věřitele.

vi) Evropské nařízení o insolvenčním řízení (nařízení (EU) 2015/848)

Přihlášení pohledávky v insolvenčním řízení podle článku 53 nařízení (EU) 2015/848 je bezplatné, pokud je pohledávka přihlášena ve lhůtě stanovené soudem v příkazu k zahájení řízení podle § 28 insolvenčního řádu. Délka této lhůty musí být nejméně dva týdny a nejvýše tři měsíce. I po této lhůtě je stále možné přihlásit pohledávku za předpokladu, že ještě neproběhla závěrečná schůze věřitelů. V těchto případech však věřitel musí nést náklady zpracování pohledávky přihlášené po uplynutí lhůty. Aby soud tyto náklady vyrovnal, účtuje poplatek ve výši 22 EUR, v souladu s položkou 2340 sazebníku zákona o soudních nákladech. Poplatek netvoří část nezbytných soudních nákladů na insolvenční řízení, které se hradí z majetkové podstaty v souladu s § 53 a § 54 insolvenčního řádu. Musí jej zaplatit věřitel, který přihlásil pohledávku po uplynutí lhůty a tím způsobil dodatečnou pracovní zátěž s jejím vyřízením (§ 33 zákona o soudních nákladech ve spojení s § 177 odst. 1 druhou větou insolvenčního řádu).

vii) Evropské nařízení o dědění (nařízení (EU) č. 650/2012)

Co se týká řízení podle nařízení (EU) 650/2012 (evropské nařízení o dědění), hradí se poplatky podle zákona o soudních a notářských nákladech.

Poplatky za řízení na základě žádosti o evropské dědické osvědčení lze nalézt v položkách 12210 a násled. sazebníku zákona o soudních a notářských nákladech. Hodnota transakce potřebná k výpočtu poplatku se určuje podle § 40 zákona o soudních a notářských nákladech a obecně odpovídá hodnotě pozůstalosti.

viii) Nařízení o evropském exekučním titulu (nařízení (ES) č. 805/2004)

Žádosti o vydání potvrzení:

Účtuje se poplatek ve výši 22 EUR, podle položky 1513 sazebníku zákona o soudních nákladech, a to za vydání

potvrzení podle čl. 9 odst. 1, čl. 24 odst. 1, čl. 25 odst. 1 a čl. 6 odst. 2 a 3 nařízení (ES) č. 805/2004 a za vydání potvrzení podle § 1110 občanského soudního řádu.

Žádosti o opravu nebo zrušení:

Řízení o žádosti podle čl. 10 odst. 1 nařízení (ES) č. 805/2004 nepodléhají soudním poplatkům. Poplatek se účtuje pouze za odvolání, a to jen tehdy, je-li zamítnuto nebo odmítnuto. V tomto případě výše poplatku činí 66 EUR v souladu s položkou 1523 sazebníku zákona o soudních nákladech.

Žádosti podle článků 21 a 23 nařízení (ES) č. 805/2004, § 1084 občanského soudního řádu:

Poplatek za řízení související se žádostmi o ukončení, zamítnutí, zastavení nebo omezení výkonu činí v souladu s § 1084 občanského soudního řádu 33 EUR (položka 2119 sazebníku zákona o soudních nákladech).

ix) Nařízení Brusel I bis (nařízení (EU) 1215/2012)

Vydání potvrzení podle § 1110 občanského soudního řádu (články 53 a 60 nařízení):

Za vydání potvrzení podle § 1110 občanského soudního řádu se účtuje poplatek ve výši 22 EUR podle položky 1513 sazebníku zákona o soudních nákladech a položky 23805 sazebníku zákona o soudních a notářských nákladech.

Odepření uznání podle § 1115 občanského soudního řádu (články 45 a 47 nařízení):

Poplatek za řízení týkající se žádosti o odepření uznání činí 264 EUR (položka 1510 sazebníku zákona o soudních nákladech).

5. Elektronické platební metody

Všechny poplatky účtované soudy lze uhradit bankovním převodem SEPA. Každá soudní pokladna má pro tento účel zřízen bankovní účet.

6. Oznámení o předčasném využívání decentralizovaného informačního systému

Předčasné využívání decentralizovaného informačního systému se neplánuje.

7. Oznámení o předčasném využívání videokonferencí v občanských a obchodních věcech

Ve Spolkové republice Německo je článek 5 nařízení o digitalizaci použitelný od 1. října 2024.

8. Oznámení o předčasném využívání videokonferencí v trestních věcech

Předčasné využívání videokonferencí v trestních věcech se neplánuje.

■ Poslední aktualizace: 14/04/2026

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.